

Landskap: *Halland* Upptecknat av: *Prior Jansson*
 Härad: *Väst* Adress: *Skutings*
 Socken: *Rennestöv m. fl.* Berättat av: *Per Jansson*
 Uppteckningsår: *1941* Född år *1856* i *Rennestöv*

Uppteckningen rör *Skattsägen* sid 9

Trau -"- 2

Lägga sig i
dagsljus -"- 3

H. G. 14

Starkader och

Grimhalvtrau -"- 3

Bäcksträsten -"- 4

H. G. 21

Näcken -"- 5

Odens jakt -"- 6

Ulm k. 28

Färden genom

Hallandsås -"- 7.

Skogsruan -"- 8

Lindormen -"- 8

Skattsägen -"- 9

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 8018:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Upp teckningen för Borkbelyting sid. 10.

Troll giva brudbrink -" - 10.

Trollen i Lunda -

gids bjärd -" - 11

Trall

En fiskare var en gång ute
och fiskade och då kom ett trall
till honom och sade: "Vanta vän
för din båt i lann, för det ryger
å flyger ve Vansten!" Fiskaren
blev sålunda varnad för att fiska
vid sagda tillfälle. Trallet frågade:
"Hur gammal är ni?" — "70 år," svara-
de fiskaren, — "Du är ju bara ett
litet barn. Jag minns Hallandsås
tre gånger näst med skogar och
tre gånger plöjt med plogar."

Lägga sig i dagsljus.

Tredje torsdagen i Tor skulle man lägga sig i dagsljus. Det blev dödsfall i huset, om man ej gjorde det, och i alla händelser var det ej bra att byta mot seden.

Starkoder och Grimhelvtrou.

Starkoder var en sjöröfware, som bodde i Borterbygget i Ysby socken och där hade han sin fru, då han själv var ute på sjörövfärder. En gång, då han var borta, kom en man, Grimhelvtrou och tog hans fru. Starkoder fick höra talas där om och ohyndad hem. De träffades vid Sägghus (Sägghuslund) i Ysby och duellade där. Båda föllo och två minnestenar sattes på platsen. Dessa finnes än i dag och kallas Trästenarna.

ACC. N:R. M. 8018:4

Bäckhästen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
4 ARKIV

En del pojkar voro vid en
å och fiskade. Rån som det var
uppenbarade sig en vit häst.
Pojkarna satte sig på hästen och
hur många där än kom, fingo de
plats och sedan skulle de sänkas.
Det bränd vid Edenbergåån någon
stans.

ACC. N:R. M. 8018:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Näcken.

Näcken spelade vid äsarna. Vilde
en spelman byta fiol med näcken,
hade han sin fiol vid ån. Morgonen
därpå fanns det två fioler. Han
skulle då säga den rätta, ty an-
nars kunde han bli konstlig.

5

Odens rikt.

Folk, som bodde eller skulle bo-
sätta sig på Dömmestorp, - jag vet
ej riktigt vilket, säger berättaren -
kommo från Storkholm till Dörn-
mestorp flygande i luften. Odens
häst (honga) transporterade dem.
Men när de kommo flygande över
Skummestörs kyrka, "snybla" hästen
över tornet. De frågade vad det var
och Oden sade: "Det är Skum-
mestörs kyrktorn!" Så högt flögo
de i luften. - Sina föräldrar tala-
de om vinsten, när jag var glatt.

ACC. N:R. M. 8018:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Färden genom Hallandsås.

En livdömd skulle få behålla
livet, om hon kunde gå genom
gången genom Hallandsås vid
Klacken. Inne i Åsen såg hon
vildigt med armar. Mannen
kom lyckligt igenom Åsen och
fick sålunda behålla livet.

Skogsruan.

Till utseendet var skogsruan mycket grann framtill, men bek-
tim såg hon ut som en bak-
tråf. Hon förvillade folk, så att
de gingo vilse.

Lindormen.

En fader var ute och jagade. Hans
barn köp då upp i en lind och kunde
sedan gå hemna säigfrån, ty lindormarna,
som bodde i trädet, hölla honom. Gossen
måste sitta i trädet i långa tider.

Skatttrågen.

I Vålberga i Rännestövs socken
skulle finnas en nedgrävd skatt. Man
sökte än få upp den med hjälp av
tvillingoxar. När man tråk på med
arbetet, förvillades man av att man såg
hur det brände. Då var det någon,
som talade ork sedan försvann skat-
ten.

Bortflyting

På en ställe hade de en bortflyting.
Det bodde de åtminstone. De tåtrades
ta barnet på en brädgrinda och
föra in det i bakugnen. Då kom-
mo trollen och bytte råtta igen.

Troll giva brudhänk

Hon gick fick en man brudhänk av
trollen. De skulle giva honom så mycket guld
som han kunde bära. Trollden gäva mannen
guldet sägande: "Her du seir någon giva mera".
När mannen ej orkade bära mera, gick han
hem med det guld han fann.

Trollen i Lundagårdsbjället.

Bonden i Lundagård skulle ha bröl-
lop, men en fattig broder till ho-
nom fick ej vara med. Han gick
då upp på bjället och hörde då
trollen säga: "Ja' farsa gamla vaa-
hatt!" Det var trollens hat, som
de talade om i berget. Den fattige
mannen fick hatten. Där inne i
bröllopsgården äto trollen all maten,
men när man hade trollens hat
på, fick man syn på dem och de
ut som.

Uppteckn. anm. I denna variant omtalas "vaa hatt." I
andra historier om trollen har hatten ett annat
namn.